

30 ΜΑΪΟΥ 2016

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A.1.

Διωγμένος από τους δολοφόνους του Καλιγούλα, είχε αποσυρθεί στη θερινή κατοικία του, που ονομάζεται Ερμαίο. Λίγο αργότερα επειδή τρομοκρατήθηκε από τη φήμη της σφαγής σύρθηκε στο πιο κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν στις πόρτες.

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο βουλευτήριο ένα πρώιμο σύκο και δείχνοντάς το στους συγκλητικούς είπε: «Σας ρωτώ πότε νομίζετε πως έχει κοπεί αυτό το σύκο από το δέντρο». Όταν όλοι είπαν πως είναι φρέσκο, είπε: «Κι όμως να ξέρετε πως κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν τρεις μέρες.

Όταν άκουσε τον χαιρετισμό ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήλθαν στο νου του κορακιού τα λόγια του κυρίου του: «Έχασα το λάδι και τον κόπο». Σ' αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο κανένα δεν είχε αγοράσει μέχρι τότε.

B1α. insidiatōribus: insidiatōre

cui: quā

caedis : caedium

se : mihi

quodam: quoddam

praecocem: praecocia

patribus: patru

hanc: haec

sui: tui

nullam: nullius

B1β. proximum: propiore

ΕΠΙΡΡΗΜΑ : Θετικός: prope

συγκριτικός: propius

υπερθετικός: proxime

satis : satius

B2α. *exclusus* : *excludunt*
recesserat: *recedāmus*
exterritus: *exterruisti*
prorepsit: *proreptum*
abdedit: *abderetis*
attulit: *afferre*
ostendensque: *ostenturusque* / *ostensurusque*
decerptam esse: *decerpi*
dixit : *dic venit* : *veniendō*

B2β.

Εν.: *perdas*
 Πρτ. : *perderes*
 Μελ. : *perditurus sis*
 Πρκ. *perdideris*
 Υπερ.: *perdidisses*

Γ.1.α.

Caligulae: είναι γενική αντικειμενική στο "*insidiatoribus*".

cui : είναι δοτική προσωπική κτθτική στο ρήμα "*est*".

se: είναι αντικείμενο στο ρήμα "*abdedit*", που δηλώνει άμεση αυτοπάθεια.

die : είναι αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα "*attulit*" (δηλώνει το πότε έγινε κάτι).

decerptam esse : είναι αντικείμενο στο ρήμα "*putetis*", ειδικό απαρέμφατο.

ex arbore: είναι εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει απομάκρυνση στο απαρέμφατο "*decerptam esse*".

recentem: είναι κατηγορούμενο στο εννοούμενο "*ficum*" από το συνδετικό απαρέμφατο "*esse*".

salutationum : είναι γενική διαιρετική στο "*satis*".

corvo: είναι δοτική προσωπική στο απρόσωπο ρήμα "*venit*".

quantī : είναι γενική της αφηρημένης (υλικής) αξίας στο ρήμα "*emerat*".

Γ.1.β.

Cato attulit [...] ficum praecocem:

Ficus praecox quodam die a Catōne allata est in curiam.

Γ.1.γ.

in curiam:	(στάση)	in curia
	(απομάκρυνση)	de - ex - a curia

domi:	(κίνηση)	domum
	(απομάκρυνση)	domo

Γ.1.δ.

Ad haec verba Augustus risit

a. Num ad haec verba Augustus risit?

b. Risitne ad haec verba Augustus?

Γ.2.α.

vela praetenta

..vela, quae praetenta erant / praetenta sunt

ficum praecocem

... ficum, quae praecox erat / fuit

Γ.2.β.

"cui nomen est Hermaeum": δευτερεύουσα αναφορική επιθετική προσδιοριστική πρόταση, που λειτουργεί ως επιθετικός προσδιορισμός στο "diaetam".

"quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore": είναι δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής αγνοίας, που λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα «interrogo» .

"Cum omnes recentem esse dixissent" : είναι δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα "inquit".

«quanti nullam adhuc emerat" : είναι δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση του ποσού, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο ρήμα "emit" (προεξαγγέλλεται από το tanti της κύριας)

Γ.2.γ.

exclusus

postquam ab insidiatoribus Caligulae exclusus est

μετοχή χρονική - δηλώνει το προτερόχρονο

exterritus

cum rumore caedis exterritus esset

αιτιολογική - cum+ υποτακτική

audita

cum salutationem audivisset

μετοχή ιδιάζουσα αφαιρετική απόλυτη - χρονική